

РЕШЕНИЕ

Номер 1540

23.11.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

11-ти търговски

На 16.11.2020 година в публично заседание в следния състав:

Председател: Бистра Николова

Членове: Тодор Тодоров
Милен Василев

Секретар: Ирена М. Дянкова

като разглежда докладваното от Бистра Николова Въззивно търговско дело № 20201001002438 по описа за 2020 година

Производството е по реда на чл. 258 от ГПК .

С решение от 29.07.2020 г. по т.дело № 1683/19 г. СГС, ТО, VI - 2 състав е отхвърлил иска, предявен от Сдружение с нестопанска цел „Музикаутор“, ЕИК ***, с адрес - гр. ***, ул. „****“ № 17, ет. 4, срещу „Хипиландия“ ЕООД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление - гр. ***, ж.к. „****“, ул. „****“, бл. 1, вх. Г, ет. 1, и „Академика 2011“ ЕАД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление - гр. ***, ж.к. „****“, Студентско общежитие, бл. ***, вх. А, ет. 1 искове, както следва : с правно основание чл. 95, ал. 1 ЗАПСП за осъждане на „Хипиландия“ ЕООД и „Академика 2011“ ЕАД при условията на солидарна отговорност да заплатят на Сдружение с нестопанска цел „Музикаутор“ сумата от общо 8 000 лева, представляваща дължимо обезщетение за претърпените вреди /пропуснати ползи/ произтичащи от извършени нарушения върху правата на автор /С. В./ , явяващ се член на сродно дружество за управление на права ТОНО, което се представлява на територията на Република България от сдружението - ищец, които нарушения са допуснати спрямо обектите по чл. 3, ал. 1 ЗАПСП /текста и музиката/ на всяко едно от осемте музикални произведения на група „Satiricon“/“Сатирикон“, а именно : „Satyricon“ (Сатирикон) – Black crow on a Tombstone (Блек Кроу он ъ Томпстоун); „Satyricon“ (Сатирикон) – Nocturnal flare (Ноктурнал флےър); „Satyricon“ (Сатирикон) - Now diabolika (Нау Диаболика); „Satyricon“ (Сатирикон) - Die by my hand (Дай бай май хенд); „Satyricon“ (Сатирикон) – Deep callet upon deer (Дийп Колет ъпон дийп); „Satyricon“ (Сатирикон) - To your brethren in the dark (Ту Юр Бретерн ин дъ Дарк); „Satyricon“ (Сатирикон) – Black Wings & Whitering gloom (Блек Уингс и Уитеринг глуум); и „Satyricon“ (Сатирикон) - Filthgrinder (Филтграйндър), по повод публичното им изпълнение по време на концерт „Slayer - The

Final Show in Bulgaria” / “Слеър - Финално шоу в България“/ провел се на 11.07.2019 г. от 19,00 ч. в зала „Асикс Арена“, гр. ***, като първият ответник е участвал в извършването на нарушенията, осъществявайки дейността по организацията на провеждане на концерта, а вторият е предоставил за ползване поверената му за стопанисване зала; и с правно основание чл. 95, ал.1, т. 6 ЗАПСП за разгласяване решението по настоящия спор по предвидените за това начини и медии. Осъдил е ищеца да заплати на първия ответник направените по делото разноски в размер на 730 лева, а на втория ответник - в размер на 300 лева. Решението е постановено при участието на И. Р. Г., ЕГН *****, в качеството му на трето лице - помагач на страната на ответника „Академика 2011“ ЕАД.

Недоволен от горното решение е останал ищецът в първоинстанционното производство Сдружение с нестопанска цел „Музикаутор“ София, който го обжалва в срок с оплаквания за незаконосъобразност и необоснованост. Навежда доводи за необоснованост на извода на съда, че публичното изпълнение, осъществено от артист - изпълнител на произведение, на което той самият е автор не следва да бъде предшествано от предварително писмено съгласие от страна на автора. Поддържа, че нормата на чл. 58 от ЗАПСП не дава основание за подобно тълкуване, доколкото същото е в противоречие с волята на законодателя и правилата за тълкуване на нормативните актове. Позицията се на легалната дефиниция на понятието „ползвател на произведение“ по пар. 2 т. 6 от ДР на ЗАПСП, чието изчерпателно изброяване включва изрично и всички лица - организатори на концерти. Излага, че изводите на съда за липса на нарушение са резултат от непроведеното разграничение между качествата на артист- изпълнител , автор и организатор, което лишава автора от правото да търси обезщетение за вреди. Излага, че съдът неправилно е приел, че по делото е установено наличието на писмено съгласие на автора за използване на произведението му, тъй като по силата на представения по делото договор авторът се е разпоредил с права, които не притежава, доколкото същите са предоставени за управление на родната му организация за управление на колективни права Тона. Навежда доводи за необоснованост на извода, че на организатора на концерт не може да бъде вменявано задължението да изследва дали представеният му договор за уреждане на авторските права е действителен, с доводи че същият, в качеството си на търговец, който по занятие извършва организиране на концерти следва да положи дължимата професионална грижа . Поддържа, че неполагането на дължимата грижа обезсмисля ролята на организациите за колективно управление на права и стимулира пиратството. Моли съда да отмени обжалваното решение и уважи предявения иск.

Въззиваемият „Хипиландия“ ЕООД изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Въззивникът сочи, че изпълнителят на описаните в исковата молба музикални произведения С. В. е и единствено техен автор. Излага че дружеството, в качеството си на промоутър на концерта е сключил договор със С. В., за публично изпълнение на същите произведения, по силата на който е получил и предварително му писмено съгласие, в качеството му на техен автор за тяхното публично изпълнение на живо в рамките на концерта „Slayer - The Final Show in Bulgaria” / “Слеър - Финално шоу в

България“/ , за което същият е получил авторско възнаграждение. Твърди, че с факта на предявяване на иска ищецът се домогва да инвалидира сключения от собствения си доверител договор, по силата на който последният е дал предварително писмено съгласие за публичното изпълнение и е получил възнаграждение. Поддържа, че ищецът има качеството на процесуален субституент , който не защитава собствени материални права, а тези на автора, но удръжките, които същият е пропуснал да получи не са обект на закрила от авторското право. Навежда доводи за неотносимост на оплакванията във въззивната жалба относно членството на автора в норвежката организация за колективно управление на права, както и че възражението за нищожност на договора между автора и дружеството – организатор на концерта се въвежда за първи път пред въззивната инстанция. Излага, че членството на автора в норвежката организация за колективно управление на права не е доказано в процеса. Излага становище за незаконосъобразност на твърдението, че с факта на сключване на договор за колективно управление на права авторът губи правото да се разпорежда със същите, както и че вътрешното ни законодателство не приравнява авторското право на вещ . Излага, че разпоредбите за нищожност на договорите не намират приложение спрямо на индивидуалния договор за отстъпване на авторски права. Моли съда да потвърди обжалваното решение.

Въззиваемият „Академика 2011“ ЕАД изразява становище за неоснователност на въззивната жалба. Излага, че съдът е формирал единствено възможния законосъобразен извод, че публичното изпълнение на процесните музикални произведения в рамките на концерта е осъществено само и единствено от техния автор, което недвусмислено сочи на наличието на негово предварително съгласие. С оглед на горното поддържа, че така осъщественото изпълнение априори изключва наличието на нарушение на правата на автора, доколкото последният би следвало сам да има качеството на нарушител, което обезсмисля необходимостта от предоставяне на предварително писмено съгласие на автора. Моли съда да потвърди обжалваното решение.

Третото лице - помагач на ответника „Академика 2011“ ЕАД И. Р. Г. не изразява становище по спора.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема за установено следното:

Производството пред първоинстанционния съд е образувано по искова молба от Сдружение с нестопанска цел „Музикаутор“, ЕИК *** срещу „Хипиландия“ ЕООД, ЕИК *** и „Академика 2011“ ЕАД , ЕИК *** за заплащане при условията на солидарност на сумата от 8 000 лева, представляваща дължимо обезщетение за претърпените вреди /пропуснати ползи/ произтичащи от извършени нарушения върху правата на автор /В. С. /, явяващ се член на сродно дружество за управление на права TONO, което се представлява на територията на Република България от сдружението - ищец, които нарушения са допуснати спрямо обектите по чл. 3, ал. 1 ЗАПСП /текста и музиката/ на всяко едно от

осемте музикални произведения на група „Satiricon” / “Сатирикон“, а именно : „Satyricon“ (Сатирикон) – Black crow on a Tombstone (Блек Кроу он ъ Томпстоун); „Satyricon“ (Сатирикон) – Nocturnal flare (Ноктурнал флър); „Satyricon“ (Сатирикон) – Now diabolika (Нау Диаболика); „Satyricon“ (Сатирикон) – Die by my hand (Дай бай май хенд); „Satyricon“ (Сатирикон) – Deep callet upon deer (Дийп Колет ъпон дийп); „Satyricon“ (Сатирикон) – To your brethren in the dark (Ту Юр Бретерн ин дъ Дарк); „Satyricon“ (Сатирикон) – Black Wings & Whitering gloom (Блек Уингс и Уитеринг глюум); и „Satyricon“ (Сатирикон) – Filthgrinder (Филтграйндръ), по повод публичното им изпълнение по време на концерт „Slayer - The Final Show in Bulgaria” / “Слеър - Финално шоу в България“/ провел се на 11.07.2019 г. от 19,00 ч. в зала „Асикс Арена“, гр. ***, като първият ответник е участвал в извършването на нарушенията, осъществявайки дейността по организацията на провеждане на концерта, а вторият е предоставил за ползване поверената му за стопанисване зала, с правно основание чл. 95 ал.1 от ЗАПСП , както и за разгласяване решението по настоящия спор по предвидените за това начини и медии, на основание чл. 95, ал.1, т. 6 ЗАПСП . Ищецът претендира и заплащане на направените по делото разноски.

Между страните по делото не се спори, ищецът „Музикаутор“ е вписан в регистъра на сдруженията с нестопанска цел, воден при Софийски градски съд. Видно от представеното удостоверение за регистрация, вписаната в регистъра цел на сдружението е да се бори за по - ефективна защита на интересите , като осъществява колективна закрила на авторските права на своите членове, включително и при публично изпълнение и възпроизвеждане на техните произведения. Видно от представеното по делото удостоверение № 62-00-0152/27.10.2011 г. сдружението на ищеца е вписано в регистъра по чл. 40 б ал.1 от ЗАПСП към Министерство на културата като организация за колективно управление на авторски права. С оглед на горното настоящата инстанция намира, че ищецът се легитимира като организация за колективно управление на авторски права по смисъла на чл. 94 а от ЗАПСП. Съгласно разпоредбата на чл. 95 в от ЗАПСП организациите за колективно управление на права, когато предявяват иски или искат налагането на мерки, не трябва да установяват индивидуални права на управление, съответно за защита, на техните членове, оповестени в списъка по чл. 94у, ал. 1, т. 10, и на сродните чуждестранни организации за колективно управление на права, вписани в регистъра по чл. 94г, ал. 3, т. С оглед на горното и предвид доводите в исковата молба за членство на автора на процесните произведения в сродната норвежка организация Тоно, настоящата инстанция намира предявения иск за допустим.

Между страните по делото не се спори, че 17.09.2019 г. в гр. ***, в зала Асикс Арена“, собственост и предоставена от втория ответник „Академика 2011“ ЕАД се е провел концертът „Slayer - The Final Show in Bulgaria” / “Слеър - Финално шоу в България“/ , организиран от първия ответник „Хипиландия“ ЕООД. Безспорно е и обстоятелството, че по време на концерта са били изпълнени осемте музикални произведения, индивидуализирани подробно в исковата молба, както и че изпълнението е било осъществено от норвежката група Сатирикон “Satiricon”, като специален гост на концерта. Не се спори че процесните

песни, изпълнени на живо пред публиката на концерта са с автор на музиката и текста С. В. - член /вокалист/ на групата Сатирикон, който е присъствал и е взел лично участие в изпълнението на песните.

С оглед на тази установеност, основното спорно обстоятелство пред настоящата инстанция, поддържано и във въззивната жалба е налице ли е твърдяното от ищеца нарушение на авторските права върху музиката и текста на конкретизираните в исковата молба осем музикални произведения, осъществено на 17.09.2019 г. на соченото от ищеца място - гр. ***, в зала Асикс Арена“, 23.01.2019 г. , както и основателна ли е претенцията на ищеца, в качеството му на организация за колективно управление на авторски права за обезщетение за вреди от твърдяното нарушение, предвид доводите на ответниците за наличие на предварително писмено съгласие на автора за изпълнение на живо на неговите произведения на концерта.

От представеното на лист 39 и следващите от делото на първоинстанционния съд споразумение за директно лицензиране на права за публично изпълнение на живо се установява, че на 09.07.2019 г. между „Сатрикон Алайв“ ЛТД Норвегия, представлявано от С. В. и първия ответник „Хипиландия“ ЕООД, в качеството му организатор на процесния концерт е сключен договор , по силата на който С. В., в качеството си на автор / на музиката и текста/ на музикални произведения, изрично на промоутъра „Хипиландия“ ЕООД правото на публично изпълнение 17.09.2019 г. в гр. ***, в зала Асикс Арена“ на тринадесет музикални произведения, сред които попадат и индивидуализираните в исковата молба осем песни. Горното удовлетворява изцяло и напълно изискването на чл. 58 ал.2 от ЗАПСП за предварително сключване на договор в писмена форма между лицето - организатор на концерта и осигуряващо неговото техническо обезпечаване и авторът на произведенията, които ще бъдат изпълнявани , по силата на който авторът предоставя предварително в писмена форма съгласието за публично изпълнение на живо на авторските си музикални произведения, по смисъла на чл. 58 ал.1 от ЗАПСП. Обстоятелството, че първият ответник, в качеството си на организатор на концерта има качеството на „ползвател на произведение“ по смисъла на пар. 1 т.6 т ДР на ЗАПСП не може да поеме горния извод, доколкото разпоредбата на чл. 58 ал. 2 от ЗАПСП е специална и дефинира изчерпателно кръга на лицата, с които следва да бъде сключен договора за отстъпване на право с публично изпълнение.

Настоящата инстанция намира за неоснователни доводите във въззивната жалба за нищожност на сключения договор, поради липса на предмет, тъй като лице, отстъпило авторските права - С. В. не е техен носител, тъй като същите са предоставени за колективно управление на норвежката организация Тоно. Сам по себе си фактът на членство в организация за колективно управление на авторски права не лишава лицето от правото му да управлява и да се разпорежда с авторското си право, в хипотезата, в която същият изпълнява лично публично собственото си произведение. Това право на автора е закрепено изрично в разпоредбата на чл. 58 ал. 2 от ЗАПСП, съобразно която съгласието за публично изпълнение

може да се даде индивидуално от автора, чрез регистрирана организация за колективно управление на права или чрез регистрирано независимо дружество за управление на права, освен ако в закона е предвидено друго. Разпоредбата не поставя като изискване в случай на членство на автора в организация за колективно управление на права съгласието да бъде даване само и изрично последната. В настоящия случай съгласието е предоставено лично от автора - т.е в първата от предвидените от закона хипотези, поради което и предоставянето на съгласие от организацията за колективно управление на права не е необходимо. С оглед на горното доводите във въззивната жалба за необходимост от предоставяне на съгласие от организацията за колективно управление на права във всички хипотези на публично изпълнение на произведението се явяват неоснователни. Неоснователни са и доводите за нищожност на договора, доколкото фактът на предоставяне на авторското право за управление от организация за колективно управление не води до неговото погасяване в патримониума на автора, поради което договорът не се явява сключен при невъзможен предмет.

Настоящата инстанция намира за неоснователни и доводите на въззивника, че във всички случаи съгласието следва да бъде да предоставяно единствено чрез организацията за колективно управление на права, тъй като в противен случай авторът бива лишен от правото си да претендира обезщетение за вреди. Горното твърдение не намира опора в действащото ни законодателство. Съгласно разпоредбата на чл. 94 ал. 2 от ЗАПСП колективното управление на права включва: 1. отстъпване на ползватели на авторски и/или сродни на тях права за използване на произведения и други обекти на закрила; 2. събиране на приходите от упражняването на тези права, както и от права за получаване на дължими съгласно този закон възнаграждения, включително компенсационни; 3. разпределение и изплащане на събраните от използването суми на носителите на права; 4. защита на управляваните права; 5. наблюдаване на начина, по който правата се упражняват. Предоставеното от автора в ползват на организацията за колективно управление на права по силата на чл. 94 ал. 2 т. 1 от ЗАПСП право на отстъпване в полза на трети лица на правото да бъде използвано произведението, включително и чрез неговото публично изпълнение по никакъв начин не изключва или погасява правото на самия автор по чл. 58 ал. 2 от ЗАПСП да се съгласи същото да бъде изпълнено публично. Доводите за обратното, освен в противоречие със закона, влизат в разрез и с естеството на авторското право, неговото съдържание и начин на упражняване, както и с целите и дейността на организацията на колективно управление на права. Възприемането на тезата на ищеца означава на организацията за колективно управление на права да бъде признато правото на преценка във всеки случай на отправено искане за съгласие по чл. 58 от ЗАПСП за изпълнение на авторско произведение, както и за необоснован и произволен отказ от неговото предоставяне, в противоречие с волята и интересите на автора, дори и в хипотезите в който същият сам ще изпълни своето произведение. Горното би обосновало възможността организацията за колективно управление да контролира публичното изпълнение на произведението и да не се съобразява с волята на автора, каквото право законът не й

предоставя.

По изложените съображения настоящата инстанция намира, че при организиране на публичното изпълнение на посочените в исковата молба осем музикални произведения първият ответник - в качеството си на организатор на концерта и вторият ответник – в качеството си на лице, предоставило залата за провеждането му, са изпълнили всички свои задължения по чл. 58 ал. 2 и ал. 3 от ЗАПСП, чрез сключване на договор за отстъпване на правото за публично изпълнение на процесните музикални произведения с техния автор. Дори и подобен договор да не беше представен по делото, спецификата на конкретното публично изпълнение обосновава извод за липсата на необходимост от неговото сключване.

В настоящия случай публичното изпълнение на осемте музикални произведения е осъществено от артист - изпълнител, който се явява едновременно и техен единствен автор.

Съгласно разпоредбата на чл. 18 ал.1 от ЗАПСП авторът има изключителното право да използва създаденото от него произведение и да разрешава използването му от други лица, като съгласно ал. 2 т.4 на същата разпоредба за използване по смисъла на ал. 1 се счита публичното представяне или изпълнение на произведението. В настоящият случай е налице лично упражняване на имуществото право на автора да представи сам пред публика създаденото от него музикално произведение. Това право може да бъде упражнено по всяко време лично по усмотрение на автора, като същото не зависи от наличието или липсата на членство на автора в организация за колективно управление на права.

Отделно от изложеното в процеса не е установено и твърдението за причинени на автора вреди от процесния концерт. Начинът на осъществяване на публичното изпълнение - лично от автора, в качеството му на артист- изпълнител изключва априори възможността за осъществяване на т.нар „пиратство“ – т.е за осъществяване на изпълнението без знанието и предварителното съгласие на автора, поради което същото не би могло да причини вреди за автора.

По изложените съображения съдът намира предявения иск за неоснователен, поради което същият следва да бъде отхвърлен. Събраните по делото доказателства не установяват нарушение на правото на автора на посочените в исковата молба музикални произведения при тяхното публично изпълнение на 17.09.2019 г. в гр. ***, в зала „Асикс Арена“, собственост и предоставена от втория ответник „Академика 2011“ ЕАД се е провел концертът „Slayer - The Final Show in Bulgaria“ / “Слейър - Финално шоу в България“ / , организиран от първия ответник „Хипиландия“ ЕООД.

Поради съвпадение на фактическите и правни констатации на двете инстанции, решението на първоинстанционния съд следва да бъде потвърдено.

Водим от гореизложеното, съдът,

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение от 29.07.2020 г. по т.дело № 1683/19 г. на СГС, ТО, VI - 2
състав .

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____